

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19542/2022
15.06.2023.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светомир Миљковић, адвокат из ..., против туженог Удружења осигуравача Србије - Гарантни фонд - Сектор зелене карте Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3107/19 од 01.07.2021. године, у седници већа одржаној 15.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3107/19 од 01.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3107/19 од 01.07.2021. године, укинута је пресуда Трећег основног суда у Београду П 208/16 од 21.03.2018. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, исплати на име душевних болова због умањења животне активности 588.000,00 динара и на име претрпљених физичких болова 180.000,00 динара, укупно 768.000,00 динара, са законском затезном каматом од правноснажности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати на име душевних болова због умањења животне активности још 196.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова још 60.000,00 динара, на име претрпљеног страха 160.000,00 динара и на име естетског наружења 120.000,00 динара, као и да му на име материјалне штете због изгубљене зараде исплати 1.875.060,00 динара, све са законском затезном каматом од правноснажности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 225.000,00 динара. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 116.355,96 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у одбијајућем делу захтева за накнаду нематеријалне штете, из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку и на основу спроведене расправе и допуњеног доказног поступка пред другостепеним судом, дана ...2007. године догодила се саобраћајна незгода у којој су учествовали путничко возило марке „Citroen ...“, иностране регистрације, које није било осигурано од аутоодговорности, а којим је управљао ББ, и тужилац као пешак, у којој је тужилац задобио тешке телесне повреде ближе описане у образложењу побијане пресуде. Услед задобијених повреда, тужилац је трпео болове и страх одређеног интензитета и трајања, а као последица повређивања дошло је до умањења животне активности од 48 % и наружености средњег степена, све ближе одређено у налазу вештака ортопеда, трауматолога и неуропсихијатра.

Правноснажним решењем Трећег општинског суда у Београду К 718/09 од 19.08.2009. године обустављен је кривични поступак по оптужници тужиоца као оштећеног и утврђено да нема места оптужби против окривљеног ББ, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, јер не постоји основана сумња да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет, будући да је до контакта са пешаком дошло ван обележеног пешачког прелаза.

Из налаза и мишљења судског вештака за област медицине ортопедије и трауматологије утврђено је да је умањење животне активности код тужиоца добило свој коначан облик крајем октобра 2009. године, да је физички бол јаког интензитета трајао око пет дана, а престао 10.07.2007. године, да је бол средњег интензитета трајао око два месеца, а престао 10.09.2007. године, а да је бол слабог интензитета тужилац трпео око шест месеци од 10.09.2007. године до 10.03.2008. године, да ће тужилац и даље трпети повремену бол у лако до средње тешком степену, а да су оживљене промене постале дефинитивне крајем фебруара 2008. године. Из налаза и мишљења судског вештака неуропсихијатра утврђено је да су примарни и секундарни страх променљивог интензитета код тужиоца трајали око осам месеци, до око 05.03.2008. године, након чега су се трансформисали у душевни поремећај анксиозно депресивног типа, које обољење је добило свој коначан облик априла 2013. године.

На овако утврђено чињенично стање правилно је другостепени суд применио материјално право из одреби Закона о осигурању имовине и лица и Закона о облигационим односима, цитираних у образложењу побијане пресуде и оценио да је тужени у обавези да тужиоцу накнади штету коју је претрпео као пешак у саобраћајној незгоди коју је изазвао возач неосигураног моторног возила иностране регистрације.

Одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и душевне болове због умањења животне активности, другостепени суд је

оценио све утврђене околности у смислу одредбе члана 200. Закона о облигационим односима и одмерио правичну новчану накнаду за тражене видове нематеријалне штете. Супротно наводима ревизије и по оцени Врховног суда допринос тужиоца као оштећеног настанку штете је 40%, јер је прелазио улицу ван обележеног пешачког прелаза и окренут леђима уназад, ка десној ивици коловоза, па је другостепени суд правилно утврђене износе накнаде умањио сразмерно доприносу тужиоца настанку штете, сходно одредби члана 192. ЗОО и обавезао туженог да тужиоцу исплати износе наведене у ставу другом изреке побијане пресуде, са законском каматом, у границама постављеног тужбеног захтева, почев од правноснажности пресуде до исплате.

Одлуку о одбијању тужбеног захтева за накнаду нематеријалне штете због претрпљеног страха и наружености другостепени суд је донео због застарелости потраживања, правилном применом члана 376. ЗОО. Наиме, према утврђеном чињеничном стању заснованом на налазу и мишљењу судског вештака ортопеда трауматолога, а супротно наводима ревизије и очигледној омашци при куцању отправка побијане пресуде, преглед тужиоца обављен је 05.03.2013. године, а естетско наружење код тужиоца је добило свој коначан облика крајем фебруара 2008. године. Из налаза и мишљења судског вештака неуропсихијатра утврђено је да је тужилац трпео страх осам месеци од штетног догађаја који се десио ...2007. године, дакле до 05.03.2008. године, након чега се страх трансформисао у душевни поремећај анксиозно депресивног типа. Имајући у виду да је тужба са захтевом за накнаду нематеријалне штете поднета 11.05.2012. године, то се наводима ревизије не доводи у сумњу да је тужба за накнаду ових видова нематеријалне штете поднета по истеку рока прописаног чланом 376. ЗОО за њено подношење.

Дејство примарног и секундарног страха променљивог интензитета и трајања као и испољавање симптома акутне реакције на стрес довели су код тужиоца до стварања душевног поремећаја који се манифестује клиничком сликом анксиозно депресивног поремећаја, а који је у узрочно последичној вези са штетним догађајем. Стога је за овај вид накнаде штете за оцену застарелости потраживања од значаја чињеница када је страх примарног и секундарног интензитета престао, што је у конкретном случају 05.03.2008. године. Промене у сфери личности тужиоца након престанка страха, који се трансформисао у душевни поремећај анксиозно депресивног типа, испољавају се кроз умањење животне активности тужиоца, које према усаглашеном налазу вештака износи укупно 48% и за који вид штете је тужиоцу досуђена накнада као посебан вид штете.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, па је применом члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић